

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XI. ZATURDAG den 28sten JUNY, 1823. N. 26

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by William Lee, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Den 14den Juny 1823.

NAAR AMSTERDAM,

Zal op den 5den July geladen of niet vertrekken

DE BRIK

MARTHA & ELISABETH,
Kapitein G. Swart.

Voor Vragt of Passagie, vervoege men zich by
TH. JUTTING & AB. DE VEER, jun.

Den 18den Juny 1823.

DE Commissie uit den Ed. Achtbaren Raad van Policie dezes eilands benoemd tot likwidatie der vorderingen spruitende uit de geldheffingen in de Jaren 1797 en 1799 als hiertoe door welgemelden Raad geautoriseerd zynde, brengt hierby ter kennis van de zoodanige der houders dier pretentien welke de originele bewyzen hunner vorderingen, by de opgave derzelve in 1818 daarby niet hebben overgelegd, dat zy zullen gehouden wezen die originele bewyzen op den 2den der aanstaande maand July aan gemelde Commissie af te geven om voldoening hunner vorderingen te kunnen ontvangen.

De Leden van welgemelden Raad de voorzeide Commissie uitmakende,

B. A. CANCRYN.
DE LARREY

Den 20sten Juny 1823.

DE ondergeteekende Licentiaat in de beide regten als Consulteerend Advocaat by den Edelen Achtbaaren Raad van Civiele en Crimineele Justitie dezes Eilands zynde geadmitteerd, heeft de eer zich in die qualiteit aan het Geëerd Publiek aan te beveelen.

Hy zal tot het geeven van advieses over voorkomende rechts zaken vaceeren van agt uren s'morgens tot drie uren s'namiddags, in het huis No. 257, Prince Straat. RIGAUD.

El 20 de Junio de 1823.

EL infrascripto, Licenciado, habiendo sido admitido al officio de Abogado Consultor cerca la Corte de Justicia Civil y Criminal de esta Isla, tiene el honor de encomendarse al Publico, á este titulo.

Se dedicara desde las ocho de la mañana hasta las tres de la tarde, en la casa situada en la Calle, Prince Straat No. 257, para dar su parecer en los puntos de derecho, que se serviran de presentarle. RIGAUD.

Le 20 Juin 1823.

LE soussigné Licencié ez droits, ayant été admi comme Avocat Consultant prés la Cour de Justice, Civile et Criminelle de cette Isle, a l'honneur de se recommander au Public en cette qualite.

Il vaquera depuis huit heures du matin, jusques a trois heures de relevée, dans la maison située, Rue, Prince Straat, No. 257, afin de donner son avis sur les questions de droit, qu'on voudra lui soumettre. RIGAUD.

De Nederlandsche Kouranten behelzen de volgende manifesten en adressen aan het Fransche volk, door de verschillende uitgewekenen uit Frankryk, welke zich in Spanje verzameld hebben met oogmerk van Napoleon II. weder op den troon van Frankryk te herstellen. Men twyfelt echter aan den goeden uitslag derzelver, wyl het groote overwigt der hoofden van het Heilige Verbond alle gemoederen vrees inboezemt, en daar de ondernemers vreezen de slagtoffers dezer onderneming te worden, welk lot reeds aan zoo vele Franschen is ten beurt gevallen.

"In het groote hoofd kwartier der vrye mannen, in de Pyrenesche gebergten den . . . 1823.

"Adres aan het Fransche Leger.

"*Franschen!* — Het tydstip is nog naby, waarop gy, door de bestemmingen der groote natien, geroepen wordt, om, op uwe beurt, der geheele wereld te leeren, wat liefde tot het vaderland en voor de nationale onafhankelykheid vermogen; gy bestreedt, onophoudelyk met nieuwe voordeelen, in een oogenblik, en op alle punten van Europa, de tegen U gewapende hydra van het despotismus; te vergeefs beproefden de horden van het noorden, te vergeefs beproefden de machiavellistische kunstgrepen van het trotsche Albion, uwen moed en uwe standvastigheid af te matten; gy boezemdet, door menigvuldige bewyzen van moed den boozen bewondering in, welke zich, in hunnen euvelmoed, gevleid hadden, dat zy zich slechts hadden te vertoonen, om U het juk op te leggen en U op nieuws onder de magt der leenroerigheid te brengen; gy beantwoordet hunnen heiligschennenden kreet van pligt en onderwerping slechts met den heiligen kreet van vryheid en vaderland: vry te leven of te sterven, dit was uwe zinspreuk; deze voerde U steeds op het pad des roems; gy overwont, uwe vyanden verbleekten; fanatismus en leenroerigheid verbraken, in de bloedige wanhoop van woede en dood, hunne fakkels en hunne ketenen.

"Het zou een bewonderingswaardig schouwspel voor de tegenwoordige en toekomende geslachten zyn, van U heden het blinde werktuig der tirannie te zien tegen eene niet minder groote dan edelmoedige natie, die, na langen tyd uwe deugden bewonderd hebben, uw voetspoor heeft durven volgen! Franschen, wy snellen tot U, niet als vyanden, maar als broeders; wy zyn in elkanders tegenwoordigheid en gewapend. Wie is er onder U, wanneer hy den Franschen naam vereert, niet sidderen zal alvorens het moordadige staal te werpen, hetwelk, werwaarts het ook gerigt wordt, slechts een' vryman kan treffen.

"De vreemde mogendheden durven U, na zich bevlytigd te hebben, om eenen roem, dien zy zelfs niet kunnen bezoedelen, uit te wisschen, schande en oneer gebieden; zult gy, overwinnaars te Fleurus, te Jena, Austerlitz en Wagram, hunne trouwelooze raadgeving gehoor geven? Zult gy de eerloosheid, waarmede men U wil bedekken, en de slaverny van geheel Europa met U bloed bezegelen? Zult gy naar de stem der tirannen luisteren, om tegen uwe regten te stryden, in plaats van dezelve te verdedigen, en zult gy slechts in onze gelederen komen, om vernieling en dood daarin te brengen, wanneer dezelve U geopend zyn door de heilige vryheid, welke U van boven den driekleurigen standaard, die van de Pyrenesche gebergten wappert, toewenkt, en welke van begeerte brandt, om nogmaals uwe edele, met zoo vele roemryke lidteekenen bedekte schedels te beschaduwen?

"Dapperen van alle wapenrustingen van het Fransche leger, welke de vonk van het heilige vuur alnog in uwen boezem omdraagt! Tot U rigten wy deze edele oproeping; omhelst met ons de majestueuse zaak der volken tegen een handvol onderdrukkers; de vryheid, de eer, uw eigen belang gebieden het; komt, gy zult in onze gelederen alles, wat kracht aanduidt, en wapenbroeders vinden, welke zweren, hunne regten, de vryheid en de nationale onafhankelykheid tot hunnen laatsten droppel bloeds te zullen verdedigen.

"*Leve de vryheid! Leve Napoleon II! Leve alle dapperen!*"

"In het groote hoofd kwartier der vrye mannen, in de Pyrenesche gebergten den . . . 1823.

"Manifest aan het Fransche Volk

"De vreemde mogendheden proclameerden, in 1815, ten aanzien van geheel Europa, dat zy zich slechts tegen Napoleon hadden gewapend; dat zy onze onafhankelykheid en het regt, het welk ieder volk heeft, om zich een gouvernement, overeenkomstig deszelfs zeden en belangen te kiezen, zouden eerbiedigen.

"Inmiddels bezette de gewapende magt, in weerwil eener zoo uitdrukkelyke verklaring, ons grondgebied, onze hoofdstad, en legde ons de wet op van, zonder vrye keus, het gouvernement van Louis Xavier-Stanislas van Frankryk aan te nemen. Ten gevolge van dergelyk eene inbreuk op de souvereiniteit des volks, werd ons een schynbeeld van constitutie, onder den naam van constitutioneel charter, onwettiglyk gegeven, en dezelfde mogendheid, die ons noodzaakte, om dit aan te nemen, heeft vervolgens openlyk alle de uitwerkselen er van te niet gedaan

"De haat tegen Napoleon was slechts een voorwendsel, waarvan de souvereinen van Europa zich bedienden, om hunne staatzuchtige oogmerken te bedekken; de geestkracht der groote natie was eene al te groote hindernis tegen het herstellen van het algemeen systema van despotismus, dat in de kabinetten der koningen beraamd was; de werking dier geestkracht moest ontzenuwd worden, en het eenige middel daartoe was, om de natie eerstelyk te verleiden en vervolgens te bedriegen en ten onder te brengen. Op die grondslagen rustte de groote raad der souvereinen, onder den naam van Heilig Verbond, hetgeen niet anders kan worden uitgelegd dan door deze woorden: *Coalitie der tirannen tegen de volken.* De overheersching van Polen, van Italie, en de rampen, waaronder het, met eene dergelyke overheersching bedreigde Spanje, sedert de terugkomst van Ferdinand, zucht, zyn de gevolgen van dat grondbeginsel.

"Uit dien hoofde, gezien de laatste akten van de kamer der vertegenwoordigers des Franschen volks, van de maand July 1815;

"Gezien de wet, betrekkelyk de regten der Fransche natie van gezegde maand en de konstitutien van den staat, welke Napoleon II. ten troon van Frankryk roepen;

"Gezien de verklaring van dezelfde volksvertegenwoordigers, gedaan in de zitting van den 3den July, betrekkelyk de regten der Franschen om de fundamentele beginselen hunner konstitutie, uit kracht van welke alle oppermagt van het volk komt, aangezien de souvereiniteit des volks uit de vereeniging der regten van alle burgers bestaat;

"Insgelyks gezien de verklaring van de kamer der representanten van gezegden dag, die wil, dat het Fransche gouvernement, welke ook deszelfs opperhoofd zyn moge, alle de wettiglyk door de natie verklaarde wenschen vervulle; dat een monarch geenen wezenlyken waarborg kan geven, indien hy niet zweert, eene door de nationale vertegenwoordiging opgestelde en door het volk aangenomen konstitutie na te leven; dat ieder gouvernement, hetwelk geene andere aanspraak heeft dan de toejuichingen en den wil eener party, of een regt, dat het volk door geweld is opgedrongen, dat ieder gouvernement, hetwelk de nationale kleuren niet aanneemt, slechts een kortstondig aanwezen zou hebben en de rust van Frankryk, noch die van Europa, niet zou verzekeren;

"Dat, indien de in de tegenwoordige verklaring vermelde grondslagen mogten worden miskend of overtreden, de vertegenwoordigers des Franschen volks, zich van eenen heiligen pligt kwytende, vooraf, ten aanzien der geheele wereld, tegen geweld en overheersching protesteren en de handhaving der bepalingen, die zy uitvaardigden, aan alle edelmoedige harten, aan alle verlichte verstanden, aan alle op hunne vryheid nayverige menschen, en ten laatste aan de toekomende geslachten toevertrouwen."

"Wy ondergeteekenden, Franschen en vrye lieden, op den top der Pyreneën en op den Franschen bodem vereenigd, den raad van regentschap van Napoleon II. uitmakende, protesteren tegen de legitimiteit van Lodewyk XVIII. en tegen alle de akten van diens gouvernement, welke de vryheid en de onafhankelykheid der Franschen volks aanranden.

"Dien ten gevolge verklaren wy allen aanslag van Lodewyk XVIII. of diens gouvernements tegen de onafhankelykheid der Spaansche natie voor anti nationaal.

"Franschen! Een grootmoedig man heeft deze gedenkwaardige woorden tot den troon durven doen komen: *De volken herstellen zich van groote onheilen!* Deze woorden hebben door geheel Frankryk weergalmd en het uur heeft eindelyk geslagen, waarin die voorspelling zal vervuld worden. Franschen, zult gy naar de stem der tirannen luisteren, welke de schande en eerloosheid, waarmede zy trachten U te bedekken, met uw bloed willen bezegelen, ten einde U te straffen, dat gy groot genoeg geweest zyt, om, in de 18den eeuw, de eerste kiem der vryheid op alle punten van Europa te hebben gebragt? Neen, gy zult luisteren naar die veel magtigere stem, welke tot uwe edele harten spreekt en U beveelt, om U met ons te vereenigen onder de heilige bannieren van eer, waarop men geene andere zinspreuk leest dan *vryheid roem en vaderland.*

"Franschen! De oogmerken van het Heilig Verbond zyn U niet onbekend; herinnert U, dat hy, in 1792, het verwonderde Europa leerde, wat een volk voor de vryheid doen kan. Wy brengen U den driekleurigen standaard, het sein uwer ontwaking, terug, in hetzelfde oogenblik, dat sterke geesten en krachtige armen, van den top der Pyreneën, de liberale boom werpen, die de alleenheerschende koningen zal doen sidderen tot op hunne reeds door de geregtigheid der publieke opinie geschokte troonen; vereenigt U met ons, om de nieuwe maatschappelyke orde te vereeren; wy doen U eene eenstemmige oproeping uit het groot hoofd kwartier der vrye mannen; komt, gy zult in hetzelve niet dan vrienden en broeders vinden, welke zweren alleen den konstitutioneelsten souverein als den magtigsten koning van Europa te erkennen. Zoodanig is de kracht en de wil van de verlichting der eeuw!

"*De leden van den raad van regentschap van Napoleon II.*"

June 27, 1823.

FOR SANTO DOMINGO,

THE SCHOONER

CORNELIA,

J. Möller, Master.

Will sail positively on Wednesday morning the 2d of July. For Freight or Passage, apply to the Master on board, or at his house, No. 14, Pieter Maay.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is: de houders van vorderingen ten laste dezer kolonie, spruitende uit de geldheffingen in 1797 en 1799 welker namen zullen genoemd worden op eene hieraantevoegene lÿst, bÿ deze op te roepen om zich op Woensdag den 2den der aanstaande maand Julÿ, van des morgens tien tot 'snamiddags te twee ure, te begeven op het Gouvernements huis binnen het Fort Amsterdam, ten einde van de daartoe uit dezen Raad benoemde Commissie, dewelke aldaar in de Raad-kamer vaceren zal, overeenkomstig het derde artikel van Zÿner Majesteits besluit dd. 3den February dezes Jaars No. 69 omtrent de vereevening van de achterstallige schulden dezer kolonie, voldoening hunner vorderingen, naar rede van vÿf en twintig per cent, met den intrest van vÿf per cent van de gelikwideerde som, sedert den eersten Januarÿ 1818 tot ultimo dezer maand Junÿ tegen behoorlÿke kwitantie te ontvangen; zullende de genen die daaraan in gebreken blÿven, geen het minste regt hebben om, wanneer zÿ daarna voor hunne vorderingen opkomen, meerderen of anderen interest dan tot op ultimo dezer te vorderen, en de zoodanigen die weigeren mogten genoegen te nemen, met de merin bepaalde manier van likwidatie hunner vorderingen voormeld, zullen gehouden worden als van hunne vorderingen te hebben afstand gedaan ten behoeve der koloniale kas.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 10den Junÿ 1823, het tiende Jaar van Zÿner Majesteits Regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 12den der gemelde maand.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

NAAMLYST, der genen dewelke in de naaststaande publicatie bedoeld en opgeroepen zÿn:

Deweduwe David Hoheb.
Jan Hendrik Schaup, F. M. Neuman en Hendrik Neuman erfgenamen van Maria Schaup.
Lucas Hansz.
Abraham de Marchena.
Benjamin Jesurun.
Mord. Hm. Rodriguez da Costa, qq. als executeur in den Boedel van Sarah wed. Js H. Rod. da Costa.
Hoheb en Co.
Samuel de David Hoheb, qq.
A. en S. S. Delvalle.
Johannes Daal
Johannes Daal en Deweduwe Claas Daal, qq.
Deweduwe Abraham Borr.
Parnassim en Penningmeester der Portugeesche Joodsche gemeente, in kwaliteit als aangestelde executeurs van de weduwe van Samuel van Isaac da Costa Gomez.
M. E. Sandtrock.
Mordochaÿ Haim Senior, qq. Ths. Jutting, qq. M. Cardoze, qq. J. da Costa Gomez, qq. en A. S. Delvalle, qq.
Gerardus Duÿckinck.
A. J. Bulté wed. J. N. Kock.
Isaac Calvo de Andrade.
Jan Schotborgh, qq.
Administrerende Diaconen van de Hervormde Armen Cassa als zynde de gemelde kas erfgename van dewed. W. Rasveldt.
A. O. Romer voor zich zelven en de mede erfgenamen van wylen Michiel Romer.
August Wilhelm Neuman.
J. H. Sutermeester als gevolmagtigde van J. R. Lauffer.

Fiscaal's Kantoor, den 27sten Juny 1823.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualficeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 14, en
De Ronde Broden 15 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 27sten Juny 1823.

INGEVOLGE authorisatie van Zyne Excellentie den Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden &c. &c. &c.

Zal de Raad Contrarolleur der Financien met den meest biedenden Contracteren, den verkoop van BONAIRSCH BRAZILIE OF VERW HOUT; zoo wordt elk en een iegelyk, welke daarin gading mogten hebben, verzocht hunne aanbiedingen in beslotene Billetten te doen, en in te leveren ten Kantore van den ondergeteekenden voor of uitterlyk op den 1sten July eerstkomende voor s'middags te 11 ure, alwaar ook nadere informatien daaromtrent te bekomen zullen zyn.

De Raad Contr. der Fin., NUBOER.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JUNY.

21.	golet	Christina, Lampe,	Aruba
	——	James, Debrot,	New York
	bark	Carmen, D'Abrew,	Porto Rico
23.	golet	Free Mason, Rogers,	La Guayra
	——	Twee Vrienden, Eikmeyer,	Aruba
24.	——	Cornelia, Möller,	St. Domingo
25.	——	Anna, Bolwig,	Aquin
	——	Favorite, Dockray,	Portland
	——	Maria Floriente, Beiso,	Porto Rico

UITGEKLARD—JUNY.

21.	bark	Stokvisch, Tampelony,	Porto Rico
	brik	Willem & George, De Groot,	Amsterdam
	golet	Frosine, Gonzales,	Porto Rico
	bark	La Fortuna, George	St. Thomas
23.	——	Anna, Van Eick,	St. Domingo
	golet	Christina, Lampe,	Aruba
24.	——	Liberal Chica, Malabe,	P. Cabello
25.	——	Fawn, Johns,	Baltimore
	bark	Samuel Lamb, Williams,	St. Martha
26.	golet	Free Mason, Rogers,	Spaansche kust
	brik	Rebecca & Saly, Auger,	New York
	golet	Two Brothers, Gracioso,	St. Thomas
27.	——	Jacoba, Craane, jun.	Aquin

Dit nummer besluit de Subscriptie van dit nieuwspapier voor de eerste zes maanden van dit jaar; ten dien einde nemen wy de gelegenheid waar onze Inteekenaars te berigten, dat wy aanstaande week onze rekening ter invordering zullen uitzenden; en hopen, dat de invorderaar niet verzocht zal worden zyn bezoek te herhalen.

De viering van het Feest van den Heiligen Johannis de Dooper.—Het feest van dezen onderscheiden patroon van deugd en goede zedee, werd op laatstleden Woensdag met alle eerbewyzen door de leden der Loge de Vergenoeging, waarvan de Weledele Heer W. Prince Groot Meester is gevierd. Ten negen ure s'morgens vergaderde de Leden met eenige visiterende Broeders in het Lokaal der Loge op Scharlo, om de geheime plegtigheden byzonder aan deze gelegenheid te volbrengen; dewelke geeindigd zynde, de Broeders, naar oude gewoontens in order van processie rond het huis gingen, vóórgegaan door de bande muzikanten der Burgery, onder het spelen van eenen masonieken marsch. Zy keerden nuderhand naar den Tempel, en na dat elk een de zyne toegebragt hadden aan het liefdadige fonds ter ondersteuning van hulpbehoevende Broeder, hunner Weduwe en Kinderen, gingen zy aan een wel voorzienen disch zitten. Het feest werd met een Bal en Soupé geeindigd; een aantal Dames en Heeren, beide vreemdelingen en inboorlingen, die door hunne masonieke vrieden verzocht waren, vereerend dezelve met hun gezelschap Omtrent 12 uren keerden zy naar het vertrek van het Soupé, alwaar hen eene collation wachtte; gedurende dezelve werd er verscheide koningiyke en patriotieke toosten gedronken. Na het Soupé werd den vrolyken dans weder begonnen en met groot vermaak aangehouden, tot dat de godin van den morgen, de bedienaars van Comus de noodzakelykheid aankondigde om zich na zoo vele vermoeijenissen ter ruste te begeven. Met veel genoegen voegen wy er by, dat de byzondere attentie en beleefdheden van den Achtbaren Meester en de Heeren die hier het opzigt hadden aan elk een daar tegenwoordig bewezen zeer vael de geheele party veraangenaamd hebben, en by mogelykheid meer luister bygezet aan het elegante onthaal aan hunne gasten bereid.

De eenigste tyding van de kust gedurende deze week is van Maracaybo ontvangen, met de aankomst van de Spaansche schooner de Especuladora, dewelke alhier op Woensdag aankwam, vernemen wy dat dit vaartuig afgevaardigd is naar het Spaansche fregat en korvet, die hier in deze haven liggen, en verliet Maracaybo in zulk een haast dat wy gelooven, dat hetzelve slechts eenen brief medegebragt hebben van die plaats, waaruit wy beleefdelyk begunstigd zyn met de volgende berigten.

"De laatste tydingen uit Maracaybo berigten ons, dat Montilla verslagen is, en was verpligt in haast op Santa Martha terug te trekken; dat de desertie van zyne troepen zeer groot is; dat een groot getal tot generaal Morales overgegaan is; hierby voegende dat de Indianen van Guagira zeer tegen Montilla verbitterd zyn; om dat hy zoo veel vee van hen genomen heeft op zynen marsch tegen Maracaybo, en andere buitensporigheden door zyne troepen gepleegd die hem gevolgd hebben, dien ten gevolge zyn de Indianen hem afgevallen en hy zal een slecht onthaal vinden. In de afwezenheid der troepen uit de stad, onderstond de vyand met zyne flotillen eenige troepen te landen om de stad te nemen; maar met slechts 100 man van onze dappere mannen werden zy terug geslagen en in hunnen aanslag verydeld."

Kapt. Reyer Smith, van de Almelo, overleed op zee op den 11den Juny.

UITTREKSEL EENER BELANGRYKE OFFICIEELE KOMMUNIKATIE VAN DEN ENGELSCHEN MINISTER DER BUITENLANDSCHE ZAKEN AAN DEN ENGELSCHEN AMBASSADEUR AAN HET HOF VAN FRANKRYK.

Buitenlandsch Kantoor, 31sten Maart 1823.

Myn Heer!—De hope, welke Z. M. voor eenen langen tyd gekoesterd heeft, van eene bemiddeling tusschen Frankryk en Spanje in weerwil van zoo vele waarschynelykheden, verdwenen zynde heeft Z. M. my belast UED. toe te zenden ten einde aan den Franschen minister bekend te maken, de volgende verklaring der gevoelens van ons gouvernement over den tegenwoordigen staat der onderhandelingen tusschen die twee mogendheden.

De koning heeft geen middel onbeproefd gelaten om den vrede in Europa te behouden.

De noodzakelykheid eener bemiddeling in de binnenlandsche zaken van Spanje, ten aanzien der beroertens en wanorders welke voor eenigen tyd in dat ryk heerschtten, was zoo dringend, dat Z. M.'s medewerking voor geen oogenblik konde gemist werden. Zoo de plenipotentairen van Z. M. te Verona, geen deel genomen hadden in de overwegingen der verbondene kabinetten in deze zaak, geschiedde het, om dat Z. M. zoo in deze als in andere zaken, eene opregte verklaring zyner gevoelens aan zyne bondgenooten verschuldigd is; en om dat hy hoopte dat eene openhartige en vriendschappelyke kommunikatie het behoud des vredes zoude te weeg brengen. Schoon het voor Z. M. onmogelyk was deel te nemen in de beraamde maatregels te Verona betrekkelyk Spanje, verklaarden de gevolmagtigden van Z. M. dat het Britsche gouvernement zich slechts bezig hield door zyne ministers aan het hof van Z. K. M. "om de verschillen te vereffenen welke die maatregels in Madrid zouden kunnen veroorzaken, en om al het goede te bewerken dat in hun vermogen was."

Voor dezen tyd, heeft Z. M. geene kommunikatie gehad met het hof van Madrid wegens het kongres van Verona; maar kort vóór de aankomst te Parys van Z. M.'s gevolmagtigden by hunne terugukomst van Verona, heeft Spanje haren wensch bekend gemaakt, "om eene vriendschappelyke tusschenkomst" van Z. M. om de rampen van eenen oorlog te ontduiken. Spanje heeft slechts aan Engeland deze "goede diensten" opgedragen, om dat zy dacht, dat dezelve overeenstemmen "met de strikt gehoudene onpartydigheid." Niettegenstaande de vriendschap welke er tusschen het Engelsche gouvernement en dat van Spanje heerschte, heeft Spanje nooit kunnen bemerken dat Engeland anders willens was, dan om onpartydig te blyven in de geschillen van Frankryk en Spanje.

Ingevolge dit verzoek en zyner voorgaande verklaring in Verona, hebben de gevolmagtigden van Z. M. orders gekregen om het Fransche gouvernement de bemiddeling van zyne majesteit aan te bieden. Het Engelsche gouvernement heeft by deze aanbieding een verzoek gedaan, gegrond op de dienstigheid zoo wel als op de regtvaardige overwegingen dat zy met Spanje eene berispende en bedreigende taal zoude voeren. Zy betoogden, dat het geene zaak van weinig belang was, eene eerste inbreuk, (door welke mogenheid het zy moge,) dier algemeene vreedzame wetten, welke onlangs daargesteld zyn met zoo vele lydingen en opofferingen van alle natien. Zy lieten het Fransche gouvernement niet onkundig blyven, met de vrees welke zy voeden, wegens den waarschynelyken uitslag van eenen nieuwen oorlog in Europa, wanneer dien weder begonnen wierd.

Overwegende de rampen welke de oorlog op Frankryk kon halen, en daardoor, mogelyk ten laatste over geheel Europa; en die welke dezelve onvermydelyk regtstreeks over Spanje zullen brengen, wier geschillen en beroerten, niet dan een vreemde oorlog kunnen verbitteren en verlengen, heeft het Engelsche gouvernement de noodzakelykheid van den vrede tusschen die twee ryken ingezien, en besloot in alle geval, het zy hetzelve al of niet bekleed is met het ware karakter van eenen bemiddelaar, om alles in het werk te stellen, en zich van al de omstandigheden te benuttigen om vyandelykheden voor te komen; de questie is eenvoudig en geheel tusschen Spanje en Frankryk; en de voornaamste punt is niet om te weten hoedanig de betrekkingen tusschen die gouvernementen, in dezen staat geraakt zyn; maar hoedanig men zich daaruit zouden kunnen redden.

Niets anders heeft Z. M. kunnen aansporen, om de Spaansche natie tot het overzien van hare staatkundige instellingen overtehalen, dan de prysstelling van zyne vriendschap; maar Spanjaarden van alle klassen en standen dachten dat het onvermydelyk noodzakelyk was, om de konstitutie van 1812 te matigen; en wanneer in een krisis gelyk dit is, waarin Spanje zich bevond, te gelyker tyd door de rampen van eenen burger en door de vreeze van eenen vreemden oorlog gedreigd wordende, eene zulke aanneming dier

regtmatige matiging welke zy zelven eischten iets konde te weeg brengen, om een einde te maken aan die inwendige geschillen, en ter zelver tyd het Fransche gouvernement een middel aan de hand geven, van de tegen Spanje genomene bedreigende maatregels af te zien; zoo vindt het Engelsche gouvernement, dat niets hen zou de kunnen verhinderen om den vurigsten wensch aan den dag te leggen; dat de Spanjaarden op zich zelven zouden kunnen verkrygen om die matiging te overwegen, of ten minste hunnen wil te kennen te geven, om dezelven in het vervolg overtezien.

Het is onnoodig te onderzoeken, wat Z. M.'s bekommerde pogingen zouden te weeg ge bragt hebben omtrent eene bemiddeling tusschen Frankryk en Spanje, zoo er niets voorgevallen was om den voortgang te stuiten. Wat de reden van mogt zyn van Spanjes' ongeneigdheid om de eerste stap in zoodanige eene be middeling te doen, zoo kan men toch niet ont kennen, dat de beledene grondbeginzelen en ge dane eischen in de aanspraak van den Franschen troon by de opening van de kamers te Parys nieuwe hinderpalen voortgebragt hebben, aan de bevordering van eene vriendschappelyke tusschenkomst; de mededeeling van deze aanspraak aan het Britsche gouvernemrnt is echter vergezeld geweest met hernieuwde blyken der vreedzame dispositie van Frankryk; en de Fransche ministers gaven aan dezelve een meer geschikter draai ten einde op Spanje de gunstige indrukselen te maken; en om een gedeelte van de ware mening derzelve te verduisteren. Maar alles was vruchteloos aan de zyde van het Britsche gouvernement, om te Madrid die verzekeringen en uitleggingen te doen gelden. De hoop van te zullen slagen werd allengskens flauwer, en is niet gansch verdwenen.

Nu blyft slechts over om het gedrag te beschryven, welke het de wensch en het voornemen van Z. M. is te houden, in eenen oorlog tusschen twee natien, aan welke Z. M door de band van vriendschap en verdrag verbonden is

De herhaalde verzekering van Z. A. C M.'s gouvernement dat geenzins ten doel heeft om zich te vergrootten, belet ons te denken, dat Frankryk van voornemen is om een altoos bly ven de militaire bezetting in Spanje daar te stellen; of om Z. C. M. te dwingen eenig maatregels te nemen, onbestaanbaar met de onafhanklelykheid zyner kroon of met zyne bestaande betrekkingen met andere mogenheden.

De herhaalde verzekeringen welke Z. M ontvangen heeft van het besluit van Frankryk om de domeinen van Z. A. G M. te eerbiedigen ontslaat Z. M. der vreeze, om geroepen te worden om die verpligtingen te vervullen dier defensive betrkking, welke zoo lang tusschen Groot Brittanje en Portugal bestonden.

Aangaande de provintien in Amerika welke het juk van de Spaansche kroon afgeworpen hebben, schynt het dat de loop der gebeurtenissen wezenlyk besloten heeft om haar van het moederland afte scheuren, schoon de formele erkenning der onafhankelykheid dier provintien, aan de zyde van zyne majesteit verhaast of vertraagd mogt worden door verscheidene uit wendige omstandigheden, zoo wel als door de meer of min voldoende voortgang in elken staat tegen eene geregelde vorm van gouvernement.—Spanje was reeds lang bekend, met het voornemen van zyne majesteit aangaande dit onderwerp. Ontzeggende op de plegtigste wyze eenig voornemen om zich het minste gedeelte toe te eigenen der gewezene Spaansche bezittingen in Amerika, is zyne majesteit voldaan dat geen aanslag door Frankryk zal gedaan worden, om onder hare beheersching te brengen eenig dier bezittingen, het zy door overwinning of overgave van Spanje.

Uwe excellentie zult aan den heer de Chateaubriand deze openhartige verklaring op deze punten welke mogelyk alleen in staat waren de vrees van eenig geschil tusschen Frankryk en Groot Brittanje in den oorlog met Frankryk en Spanje te doen opkomen overleggen; hem verzekerende dat het de ernstige wensch van Z. M is, om in dien oorlog de strikste neutraliteit te houden, eene neutraliteit welke aan geene verandering onderworpen is, voor zoo ver de eer en het wezenlyke belang van Groot Brittanje door beide ryken worden in acht genomen.

Dit is my toegezonden, ten einde U. E. opte dragen den Franschen minister te verzekeren, dat Z. M. steeds genegen is, om zyne pogingen te hernieuwen ten einde de vyandelykheden te doen ophouden, welke Z. M. te vergeesch ge tracht heeft voortekomen. Ik ben, &c.

(w. g.) GEORGE CANNING.

Aen Zyne Excellentie den Hoog Ed. Heer Sir C. Stuart.

The present number concludes the Subscription to this paper for the first six months of this year; we therefore embrace the opportunity to inform the Subscribers that they will be called upon in the course of next week for payment; and hope that our Collector will not be desired to repeat his visit.

Festival of St. John the Baptist.—The festival of this distinguished patron of virtue and morality, was celebrated on Wednesday last, with every mark of respect, by the members of Lodge Vergenoeging, Wm. Prince, Esq. W. M. At nine o'clock in the morning the Members, joined by several visiting Brethren, assembled in the Lodge Rooms in Scharlo, to perform the mystic rites peculiar to the occasion; which having been concluded, the Brethren, according to ancient usage, walked in procession round the Lodge, preceded by the militia band, playing a masonic march. They afterwards returned to the Temple, and each having contributed his mite to the charity fund for the relief of the distressed Brother, Widow and Orphans, they sat down to a well provided banquet. A Ball and Supper concluded the festivities of the day, which was graced by a pretty numerous assemblage of Ladies, together with many gentlemen, both foreigners and natives, invited by their masonic friends. About 12 o'clock the company retired to the Supper room, where an elegant cold collation awaited them; during which several loyal and patriotic sentiments were drank. After the repast the sprightly dance was renewed, and continued with much gaiety until the goddess of the morning announced to the votaries of Comus the propriety of retiring to refreshment after so much fatigue. We feel much pleasure in adding, that the individual attention and urbanity of the Worshipful Master and the gentlemen who acted as Stewards, to every individual present, was such as to render the whole party in every respect comfortable, and to confer, if possible, an additional charm on the elegant entertainment prepared for their guests.

The only intelligence from the Main this week, was received from Maracaybo, by the Spanish schooner Especuladora, which arrived here on Wednesday. This vessel, we understand, was despatched in quest of the Spanish frigate and sloop of war now lying in this port, and left Maracaybo with such precipitation, that we believe she only brought one letter from thence, from which we have been politely favored with the annexed items of news.

"The last accounts from Maracaybo inform us that Montilla has been defeated, and obliged to retire precipitately upon Santa Martha—that the desertion of the troops under his command is very great, and that they have passed over in considerable numbers to general Morales; adding, to this propensity to abandon the Colombian standard, that the Indians of the Guagira are very indignant against Montilla for having taken so many cattle from them in his march upon Maracaybo, together with many other extortions committed by those who followed him; and, in consequence of these Indians being disaffected to him and his troops, they will be very badly received in their retreat. In the absence of our troops from this city, the enemy, with his flotilla, attempted to disembark some of his forces in it, but with only 100 of our brave men they were defeated, and their attempt frustrated."

The brig Esperanza, schrs. Rayo and Rosa Rita, sailed yesterday evening for Maracaybo; and we understand the Especuladora will proceed to day for the same destination.

Agreeable to our promise, we lay before our Readers to day the important message of the Executive of Colombia to the Congress. The Editor of "El Colombiano," in commenting on this document observes—"After expatiating on our efforts to obtain a peace with Spain on the basis of our independence; on our foreign relations, and more especially those with America, the executive proceeds to call the attention of Congress, in a more earnest manner, to the financial embarrassments of the country, to our foreign debt, and the state of our navy. All these are matters of high interest, and so ably touched on in the message, that they must excite a lively impression in all who take an interest in the country, both at home and abroad. The executive has not blinked the question, but met it in a manly sensible way; stating that the public treasury is exhausted, that the revenue of the country is unequal to its disbursements, and in short, that the financial department must be newly organized e'er we can consolidate the independance which we have gained."

The brig Almelo, arrived here on Monday, 51 days from Amsterdam. The letters and papers brought by this vessel are only a day or two latter in date than the intelligence from Europe we have already published. They add little or nothing of interest to it.

Captain Reyer Smith, of the Almelo, died at sea on the 11th June.

The following is a French account of the affair of St. Sebastian, contained in a letter from Bayonne of the 12th of April:—

You know already from the official bulletin what has occurred at St. Sebastian. Our young voltigeurs displayed, under the glacis against the fire from the citadel, an ardour which it required great efforts to moderate; but the following fact is probably not known in Paris:—

"Yesterday his royal highness the duke d'Angouleme, having been to reconnoitre St. Sebastian, and having distributed crosses of honour to the soldiers who had distinguished themselves in the first affair before the fortress, his appearance was observed from the fort—a twenty four pounder was immediately ordered forward; but the Spaniards were so slow in mounting it on the battery, that the prince had already set off on his return for Ernani, when they fired it off; it was most fortunate that they were so slow, for the ball passed right through a house, and struck a platoon stationed behind the buildings, precisely on the spot where his royal highness had been distributing the decorations. Fifteen men were killed or wounded.

"The holy alliance ministers are about to set out in a few days for the camp of the duke d'Angouleme. His royal highness will thus have both the regency of Spain and the representatives of the great continental powers at his mess.

"The affair before St. Sebastian was much more serious than the official bulletin states.—We cannot have the Spanish accounts, but reports from the army make the loss of the French troops 300, instead of about 20."

Iturbide.—Accounts received at Charleston from Vera Cruz to the 9th of April, give various reports as to the fate of the ex emperor Iturbide after his abdication of the throne. One account says he has been *poisoned*; another, that he died of a *cholic* on his route to Tulancingo, and a third, that he had precipitately fled from the punishment which he expected would soon overtake him. Private letters say, that permission had been granted him to depart from the country with his family. The liberating army of the Triumvirate is stated to have entered the city of Mexico without any disturbance. The commissioners from old Spain had also received their passports to Mexico. Guadaloupe Victoria had published a triumphant proclamation to his countrymen. On the 18th March, general Santa Anna published a patriotic address to the inhabitants of Vera Cruz. The general was about departing for the sovereign congress (to be held at Mexico) and leaves the city of Vera Cruz in the hands and under the protection of his colleague Guadaloupe Victoria.

BIRTH.—In Scharlo, on Sunday evening, Mrs. Conn, of a son.

SOUTH AMERICA.

MESSAGE FROM THE EXECUTIVE OF COLOMBIA, ON THE OPENING OF THE FIRST CONSTITUTIONAL CONGRESS OF THE REPUBLIC.

CITIZENS OF THE SENATE, AND OF THE CHAMBER OF REPRESENTATIVES.

It is amongst the happiest events of my public life, to behold the formal instalation of the second congress of Colombia. The meeting of the legislature under the formalities prescribed by the fundamental laws of the country, furnishes incontrovertable evidence of the submission of government to the national will; and is both a source of joy to the Republic, and of bitter concern to its enemies. With the most profound wisdom, the most exalted patriotism, and rational experience, concentrated in this august body, its deliberations cannot fail to produce such effects as result from an ardent desire for the public good. I feel satisfied that wise laws, salutary reforms, and edicts calculated to disseminate universal beneficence and happiness, will be the fruit of your meditations, and that the people will receive the rich harvest of them, with joy and gladness. However arduous might have been the labours and and vigilance of the last general congress, and praise worthy as it will ever be for the sentiments which animated it, the Republic feels a vacuum which you are called on to supply, since the first congress scarcely traced the outline for the guidance of future legislatores.

The executive will present to congress through the medium of its respective agents, such information and matter, as time and circumstances have enabled it to collect; and you, gentlemen, deciding on what may seem to you most conducive to the happiness of the nation, will have ample scope to satisfy your wishes, and fulfil your duties.

The government of Colombia has neglected no measure, in order to terminate our contest with Spain, on such terms as are becoming to both parties, and with reciprocal advantages.—In this negotiation the government has not been actuated by the slightest doubt of the issue of of the war, but by a desire to rescue humanity from a useless sacrifice of new victims, and to grant peace to both nations. The government took advantage of the first favourable opportunity to send a commission to Madrid hoping that under favour of the progress of our cause, and the change of principles which had resulted from the new political system of Spain, it might obtain by force of reason, what we are otherwise determined to have by force of arms. Our agents were not listened to; they were loaded the falest aspersions, driven from court under unbecoming pretexts, and we became satisfied, that with such conduct, it was in vain to expect a reconciliation, founded on the basis of our independance.

This result did not surprize the government of the Republic, since it had always rejected the idea of his catholic majesty ever renouncing the lamentable delusion of our subjection; but it was necessary to yield to the suggestions of Spanish agents, in order to give fresh proofs to the world, that our perseverance in the present contest was not caused by hatred nor vengeance, but by the most sacred duty of a people desiring to improve their condition. The subsequent conduct of his catholic majesty, in reinforcing the fleet which ravages our coasts; as well as that of the general of the expeditionary army, in declaring invalid the treaty of Truxillo, in defiance of the law of nations, has confirmed our conviction that the enemy carries on the war of extermination with inflexibility, against the independance of the Republic. The executive is firmly resolved not to hear or admit of any negotiation on the part of Spain which has not for its basis the explicit acknowledgement of our national sovereignty.

The government of Colombia, satisfied of a determination on the part of Spain, to prolong the war against America, hastened to establish permanent relations with the independent states of the new world, on a basis calculated, both for the conduct of the war, and for such negotiations as might become necessary with neutral powers, and even with Spain itself. The

government of Colombia has been the first to lay the foundation of an American confederation, which by uniting the political interests of the vast territories separated from the Spanish dominion, receives a physical and moral energy capable of counteracting and defeating the undertakings of our enemy's government. The treaties which have been hitherto entered into on this subject, will be presentered to congress, and I take the liberty of offering my previous congratulations, for the satisfaction which it must feel in observing the solidity and consistency thus given to the independance of the new world.

In the Mexican empire important changes have occurred, since the treaty entered into in Cordova between the chief of the independants, and the Spanish general Odonoja. Don Augustin Iturbide has been placed on the imperial throne instead of the family named in the plan of Iguala, and in the treaty of Cordova, in consequence of this latter having been declared void by the court of Madrid. The government of Colombia is not well acquainted with the circumstances and nature of the events which environ the imperial crown of Señor Iturbide, and has sought for information on this subject, as indispensably necessary to cement friendly relations between the Republic and the empire on the basis of non interference in the internal affairs of their respective countries; and in acknowledging the unanimous will of the Mexican nation, whilst it remains firm in its sentiments of separation from the dominions of Spain.

The government of the United States has given a sublime example of justice, by solemnly recognizing the independence and sovereignty of the South American states; that nation, the cradle of the liberty of the world, has beheld with satisfaction an act so consonant with policy and sound sense, and the illustrious members of its government have added lustre by this conduct, to the glory of a free people, as well as to their own. There now resides in this capital, a special agent for that government, by whom we are informed of the amicable sentiments by which it is animated, and of its disposition to establish and maintain friendly relations with the republic.

We have caused diplomatic overtures to be made to the European powers, confining them, however, for the present, to obtaining an explicit acknowledgement of our national sovereignty. Our cause seems to have acquired considerable popularity in some of the first nations of the old world, and although their governments have hitherto withheld the acquired acknowledgement, they have at the same time denied us all right of complaint. Their edicts relative to commerce and neutrality, have partaken of the principle of recognizing us as a government *de facto*. The government of Colombia has proved to all nations that good faith and justice are the firm rule of our conduct, and that we make it a duty to respect the laws of all states, together with their rights, and those of their respective subjects. Such will always be the conduct of the government of Colombia and of her citizens, in order to live in peace and good understanding with the world at large.— It is highly satisfactory to me to state, that in the course of my administration, in the establishment of a new and arduous system, no invidious subjects have presented themselves, to interrupt the harmony subsisting between us and the nations of the world.

His most faithful majesty, the king of Portugal, has made advances in Europe to the acknowledgement of the American governments. That of Colombia sent a diplomatic mission to Lisbon, charged among other things, with regulating the boundaries of the republic on the side of the Brazils; but the unexpected death of Señor Echeverria, and subsequent events in the Brazilian provinces, (seeking a separation from Portugal) have frustrated our intentions. With the court of Rome, I have entered into negotiations on the subject of ecclesiastical affairs, in the course of which, many difficulties have occurred, and continue daily to present themselves, with serious prejudice to the prerogatives of the supreme civil authority, and to the spiritual wants of the people. The death of Señor Echeverria has also interrupted this arrangement, but the government has already taken measures to send another agent to Rome. In the meantime, congress will be informed of the measures which the government has taken in this affair, under a hope that its wisdom will prescribe some defined rule, (however provisional,) that may remove scruples and embarrassments.

The government has the satisfaction to announce to congress, that the boundaries of the free territory, now held by the republic, are the same as were fixed by the fundamental law of the state. Three new departments have been added to those recognized by the organic law of the 2d of October; one of them has been separated from Spain by its own efforts; the others, by the valor of the army, and the extraordinary skill and prudence of the Liberator and President of the republic. In these, as well as in the other seven departments, the political system prescribed by the congress of Cucuta, has been established with general applause.— The people have conceived the most flattering hopes of prosperity, from beholding their political and civil liberty secured by the fundamental code. All Colombians have sacrificed their wills to the laws; the glory arising from their victories, the lustre of philosophy, the prerogatives of the altar, the claims of merit, reputation, and virtue, all have prostrated themselves before the constitution. With the exception of two or three villages, whose infatuated inhabitants have sought to profit by disorder, the government can safely assert that no sentiments find refuge in the hearts of Colombians, but those of union and fraternity. The internal order and tranquility which the republic has enjoyed, could neither be shaken by the rash efforts of its enemies, by their suggestions, nor by the depressed state of the public revenue, which often tends to exasperate those whose fortunes and hopes are sacrificed by a change of system. For this blessing, the government acknowledges itself principally indepted to divine providence, which has watched over the fate of Colombia, and secondly, to the effectual co operation of its citizens; to the various authorities; and especially to the reverend clergy, spiritual and secular. On this prosperous basis, public education has began to flourish; information has been disseminated by means of a free press; the citizens have obtained the right of denouncing all abuse of power; and the government has inspired throughout the country, a sincere veneration for its institutions. The progress and dissemination of literary and scientific establishments, (such as I flatter myself will result from the new statutes of congress,) will doubtless be the best protection in future, for the observance of our political code, the administration of justice, the security of the republic, and its future happiness. It is a pleasing duty for me to recommend most ardently to congress, the fate of the Colombian people, whose sacrifices have reduced them to a state requiring all the protection which wise and beneficent laws can given them. An exterminating war has diminished their population, their agriculture, and commerce; and the congress ought to revive to the utmost, these sources of public and individual wealth. I call its attention, therefore, to agriculture, commerce, and the state of the mines: our geographical position will afford you means to place the heroic people of Colombia in a situation to encrease in numbers and in wealth.

With respect to the revenue, it pains me to interrupt the pleasure, which the statements I have already made, must inspire in the congress The public treasury is exhausted, the revenue department requires to be created anew, and the wants which we are urgently called on to meet, will not admit of delay. The government has sustained distressing conflicts in the course of its administration; and it must be a subject of admiration to congress, that it has extricated itself so ably, in a struggle between the pressing necessities of the nation, and those of its distressed citizens. The congress of Cucuta issued some beneficent laws for the diminution of the old colonial taxes, and those which it substituted to supply the *deficit*, have in no wise corresponded with their presumed amount. The army, and civilians of the administration, expect to enjoy the portion of their respective salaries allotted to them by government; the fortresses, the navy, the arsenals, and magazines, those employed in the public service, and other national establishments all demand the attention of congress; and this so urgently, as to render it expedient, (in my opinion) that the first meetings of this assembly should be devoted to them, since without immediate pecuniary resources, the executive cannot discharge its duties, nor the nations enjoy its independence and liberty. To the Chamber of Representatives I particularly address myself on this point. It seems to me that two sources of revenue which we at present possess, would assist us materially in providing for the succours which I ask: namely, the monopoly of tobacco, and the duties of the customs. The first requires funds to improve it; and the second, laws founded on accurate calculations: if to these, be added the improvements which I imagine ought to be made in the other branches of the revenue as they now exist, it is probable that the people, feeling their burthens lightened, may facilitate means of encreasing the public treasury. The government wishes that the exactions of the clergy, known under the head of ecclesiastical monthly wages, annuities, and half yearly tributes shall be entirely abolished.

One of the objects to which I beg leave to call the particular attention of congress, is that of our foreign debt. You, gentlemen, know that the generosity of various foreigners, in disastrous moments, re animated the spirit of the Colombians, and furnished them with means to sustain the war of independence, gloriously.— Whatever may have been the views and speculations of those who thus succoured us, the republic is their debtor, and we are bound to pay them with fidelity. The complicated state to which this matter has arrived, owing to the proceedings of our agents in Europe, and still more from the embarrassing circumstances which until the last year, have overwhelmed the republic, has presented serious obstacles to the government, in adopting a line of conduct on this subject at once becoming and conciliatory, The congress will be informed of all these circumstances, and will satisfy itself of the prudence with which I have conducted an affair of so much delicacy. I ought, however, to observe, that our national honor should supercede every other consideration or interest, sacrificing to it that precision and economy, which it becomes us to exact rigorously in other cases. We are debtors, and we must pay under any sacrifice. The executive hopes, that the congress will frame a law for the immediate payment of the interest of this debt, and the gradual liquidation of the principal.

The arms of Colombia have acquired glory in all parts, where they have introduced liberty and the laws; and even in misfortune they have preserved inviolate, the honor they had previously acquired. When the congress of Cucuta closed its session, there then remained in the possession of Sprin, the important fortresses of Carthagena and Cumana; the Isthmus, and the provinces of the captain generalship of Quito, groaned under the yoke of the Madrid government; the provice of Coro had been excited to insurrection by Spanish agents; the district of Ocaña was ruled by a faction, the province of Guayaquil, isolated in its centre, was exposed to the horrors of anarchy, and a maritime force fearlessly controuled our Atlantic coast. At the present moment, all these evils have disappeared; and this immense territory, which was once Spanish, is now protected by the laws and government of Colombia That licentiousness, which is usually the result of war, has not stained the reputation of the defenders of Colombia. The law has spoken: its voice has been more tremendous than the clash of arms; and the conquerors in a thousand battles have never hesitated to obey them with submission. A desperate movement of our enemies, the result of their superior naval force, has roused the public spirit, and reminded the liberating army of its sacred obligation to renew its sacrifices for the independence of our country. Maracaybo having been occupied by the expeditionary general of the Spanish forces, the executive power conceived itself in the situation provided for by the hundred and twenty eighth article of the constitution, and has made use of the extraordinary faculties therein granted to it, in a manner that shall be made the subject of a distinct communication to congress. If I am yet denied the pleasure of imparting to you the complete destruction of our enemies, I have at least that of stating, that their design of invading Merida and Truxillo, has been frustrated, that the departments of Venezuela and Boyaca are in perfect security, that the army of the Magdalena has been effectually re-inforced, and that the fortresses of Puerto Cabello and Maracaybo are vigorously blockaded. Had it not been for the unfortunate occurrence of a partial insurrection in the neighbourhood of Santa Martha, the government would now have to announce to congress, the freedom of the department of Zulia.

The standing army and the national militia require arrangements, and a careful organization, without which the government will continue experiencing those difficulties and contradictions which necessarily result from the wide difference between the political system of a free state, and the military institutions of an absolute monarchy. The fortifications which have come into our possession in a ruinous condition, demand immediate repairs: the magazines and arsenals require supplies, as well as the other requisites of war, in order to make the republic respectable. I recommend to congress, with all the earnestness which I ought, the condition of the widows, and of the officers and soldiers who have been rendered unserviceable in the service of the country.

The efforts of the government have provided for the republic a maritime force, capable of protecting our coasts and foreign commerce.— Without it, we should be always the prey of the Spanish squadron, to which I have already said, the enemy owes the partial successes which he has gained. But this valuable acquisition is useless, unless the congress provides funds to maintain, encrease, and repair our fleet, as often as naval events, or the rigor of the seasons may render necessary. The secretary of marine will inform the congress more fully on this subject, and will also lay before it, the result of the glorious trials which our navy has entered on, and the regulations, ordinances and other arrangements issued by the executive, in virtue of the law, for the acquirement and preservation of the naval power which our situation requires.

For myself, gentlemen, I have only tried to fulfil the will of the nation. I have sacrificed to a vigorous observance of the laws, projects of utility and convenience, satisfied that at no time is a more strict compliance with them necessary, than in the dawn of our political establishment; and that no one ought to manifest more respect for them, than he who is placed at the head of the government. If circumstances have forced me to exercise the extraordinary faculties which the constitution permits; my design has never been to turn them against the political liberty of the nation, nor the personal liberty of its citizens. External enemies, and internal tranquillity, have been the sole objects present to me in the exercise of my faculties; and in testimony of this truth, I call to witness the republic at large.— The authority which the representatives of the nation conferred on me for the good of their constituents, I have sought to employ for its proper object, and if I have not advanced as far as my desires and my conscience would carry me, the congress must attribute it to want of means, of time, and tranquillity, and not of inclination. From the moment I assumed the reins of government I was satisfied that I was about imposing on myself a weight far beyond my ability to bear, that I was about to renounce my liberty, and constitute myself the slave of Colombia; and I must candidly confess, that if I did not rest my hopes in the labours and assistance of congress, I would not hesitate one moment to regain my liberty. I conclude, gentlemen, with my congratulations to the Republic, on beholding its first constitutional congress, and by beseeching you with the most ardent feelings of my heart, to unite with me in efforts, vigilance, and feelings to labor for the happiness of Colombia, and to preserve inviolate, the invaluable treasure of its independence and liberty.

FRANCISCO DE PAULA SANTANDER.

Bogota, April 17, 1823.—13.

VERVOLG

Der Curaçaosche Courant van den 21sten Juny.

Den 18den Juny 1823.

DE Commissie uit den Ed. Achtbaren Raad van Policie dezes eilands benoemd tot likwidatie der vorderingen spruitende uit de geldheffingen in de Jaren 1797 en 1799 als hiertoe door welgemelden Raad geautoriseerd zynde, brengt hierby ter kennis van de zoodanige der houders dier pretentien welke de originele bewyzen hunner vorderingen, by de opgave derzelve in 1818 daarby niet hebben overgelegd, dat zy zullen gehouden wezen die originele bewyzen op den 2den der aanstaande maand July aan gemelde Commissie af te geven om voldoening hunner vorderingen te kunnen ontvangen.

De Leden van welgemelden Raad de voorzeide Commissie uitmakende,

B. A. CANCRYN.
DE LARREY.

Den 20sten Juny 1823.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE authorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c &c. &c.

Zal de Raad Contrarolleur der Financien aan de minst inschryvende aanbesteden de leverantie van Twee en Twintig Honderd Ellen Colette, ten behoeve van s'LandsSlaven teBonaire.

De gegadingdens addresseren zich met beslotene Billetten uitterlyk op Maandag den 23sten dezer 'sogtends vóór elf ure, aan het Bureau van my Raad Contrarolleur der Financien voornoemd.

Zullende het antwoord op dezelven ter eigenste plaatse gegeven worden op Dingsdag den 24sten daarop volgende.

De Raad Contr. der Fin., NUBOER.

Den 20sten Juny 1823.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE authorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c

Zal de Raad Contrarolleur der Financien aan de minst inschryvende aanbesteden, de leverantie van Twaalf Honderd Ponden Ryst, ten behoeve der troepen alhier.

De gegadingdens adresseren zich met beslotene Billetten uiterlyk op Maandag den 23sten dezer 'sogtends vóór elf ure, aan het Bureau van my Raad Contrarolleur der Financien voornoemd.

Zullende het antwoord op dezelven, ter eigenste plaatse gegeven worden op Dingsdag den 24sten daarop volgende.

De Raad Contr. der Fin., NUBOER.

Den 20sten Juny 1823.

DE ondergeteekende Licentiaat in de beide regten als Consulteerend Advocaat by den Edelen Achtbaaren Raad van Civiele en Crimineele Justitie dezes Eilands zynde geadmitteerd heeft de eer zich in die qualiteit aan het Geëerd Publiek aan te beveelen.

Hy zal tot het geeven van adviesen over voorkomende rechts zaken vaceeren van agt uren s'morgens tot drie uren s'namiddags, in het huis No. 257, Prince Straat. RIGAUD.

El 20 de Junio de 1823.

EL infrascripto, Licenciado, habiendo sido admitido al officio de Abogado Consultor cerca la Corte de Justicia Civil y Criminal de esta Isla, tiene el honor de encomendarse al Publico, á este titulo.

Se dedicara desde las ocho de la mañana hasta las tres de la tarde, en la casa situada en la Calle, Prince Straat No. 257, para dar su parecer en los puntos de derecho, que se serviran de presentarle. RIGAUD.

Le 20 Juin 1823

LE soussigné Licencié ez droits, ayant été admi comme Avocat Consultant près la Cour de Justice, Civile et Criminelle de cette Isle, a l'honneur de se recommander au Public en cette qualité.

Il vaquera depuis huit heures du matin, jusques a trois heures de relevée, dans la maison située. Rue, Prince Straat, No. 257, afin de donner son avis sur les questions de droit, qu'on voudra lui soumettre. RIGAUD.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JUNY.

16.	golet	De Hoop, Arendez,	Aruba
	——	Filantropica, Boekhoudt,	dito
	bark	Stokvisch, Tampeloni,	Porto Rico
17.	——	St. Lamb, Williams,	St. Bartholomews
19.	golet	Carmen, *M*onaga,	La Guayra
	——	Liberal Chica, *M*alabe,	P. Cabello

UITGEKLARD—JUNY.

16.	bark	Hebe, Lens,	Porto Rico
	——	Leonora, Vrolyk,	Spaansche kust
	schip	Sara *M*aria, Bostyn,	Amsterdam
17.	golet	Twee Vrienden, Eikmeyer,	Aruba
18.	——	Filantropica, Boekhoudt,	dito
	——	Guayrena, Sierra,	La Guayra
	——	Diana, Ricard,	St. Thomas
19.	——	De Hoop, Arendez,	Aruba

Gisteren avond na dat wÿ gereed waren om dit nummer onder de pres te brengen, ontvingen wÿ met de schoener James, kapitein Debrot, met 24 dagen reize van New York, nieuwspapieren tot den 24sten ll., dewelke uittreksels van Londensche dagbladen tot den 22sten April behelzen.—De bÿ deze gelegenheid ontvangene tÿdingen zÿn niet van zoo late dagteekeningen als die, welke verledene week over St. Thomas zÿn ontvangen wegens den oorlog, maar zÿ bevestigen de wezenlyke aanvang neming van vÿandelÿkheden. De volgende zÿn uittreksels.

BERIGTEN UIT EUROPA.

Men berigtte dat het Fransche gouvernement op dien grondbeginsel dat Frankrÿk niet in wezenlÿke oorlog (gelÿk men het eigenlÿk noemen kan) met Spanje is, geen letters de marque wil afgeven, noch toestaan dat er kapers uitgerust worden.—Men zegt tevens dat er aan Fransche oorlogs vaartuigen orders zÿn afgegeven, om geene dan gewapende Spaansche vaartuigen te nemen, en koopvaardÿ vaartuigen onbemoeid te laten. Men voegde er bÿ, dat het Fransche gouvernement dit bevel aan de onderscheidene kabinetten van Europa bekend gemaakt heeft eischende op hare beurt, dat zÿ het uitrusten van Spaansche kapers in hunne havens, en het verkoopen van zoodanige prÿzen, welke die kapers mogten nemen niet moeten gedogen.

De koning van Spanje en koninglyke familie zÿn op den 1sten April te Andujar aangekomen.

Een expres uit Parÿs van den 20 ten dezer berigt dat het fort en de haven van Guteria door de Fransche troepen in bezit genomen zÿn, waarbÿ 200 gevangenen gemaakt zÿn, daarin begrepen twee kolonels.

Men heeft orders naar Portsmouth op den 14den April afgezonden voor alle schepen in kommissie, om derzelver komplement van stukken te hebben naar hunne grootte.

Een telegraphiesch depeche is op den 18den April te Calais aangekomen, berigtende dat de voorgetrokkene posten der Fransche armee Vitoria en Bilboa zonder zwarigheid binnen gekomen zÿn.

LONDON 21sten April.

Een Fransch fregat, La Guerriere, is genomen geworden, omtrent in het gezigt van Brest, door twee gewapende vaartuigen onder Spaansche vlag; een derzelver was eene brik, gemonteerd met 15 of 20 stukken. Het fregat is zeer gehavend. Gÿ kunt op de waarheid van dit verhaal staat maken.

Een brief uit Bayonne van den 12den dezer, meldt de prÿsneming van een schip geladen met graan door eenen Spaanschen kruizer, en opgebragt in St. Sebastian.—Een Spaansch oorlogs korvet is beneden de rivier geplaatst.

LIVERPOOL, 23sten April.

Het is bezwaarlÿk om eene gedachte te vormen van den waarschÿnelÿken uitslag van den oorlog. Wanneer het waar zÿ, dan moet de Fransche armee weldra zonder vele tegenstand binnen Madrid zÿn; maar zÿ vervolgt langzaam. Er liep een gerucht dat er 100,000 man Russische troepen op weg waren om zich bÿ de Franschen te vereenigen; maar dit vereischt nog confirmatie.

Een brief gedagteekend La Guayra, 16den Juny meldt:—" De zeemagt thans liggende in de Baai bestaat in het fregat de Kongres van 46 stukken, onlangs van Engeland aangekomen, het korvet de Bolivar, van 26 stukken, het korvet de Boyaca, van 22 dito, en het korvet de Orinoco, van 20 dito. De Bolivar zal binnen weinige dagen naar Curaçao vertrekken, met de equipagie en andere benoodigheden voor de Pichincha. Wy verwachten alle dagen de aankomst van het V. S. fregat John Adams, met een afgezant aan dit gouvernement. Er is van St. Thomas alhier, een koopvaardy schip met krygsbehoeftens aangekomen. Het korvet de Boyaca, heeft van Carthagena een bomketel en 496 bommen, 425 vaten buskruid, ieder van 100 pond, 5000 kogels van verschillende groottens en 3000 montering stukken aangebragt, om in de blokade van Puerto Cabello gebezigd te worden, welke terstond na de neming van Maracaybo staat hernieuwd te worden.

PASSAGIERS VERTROKKEN.

In de Sara Maria —Luitenant Esser, van het 27ste bataljon jagers, en kapt. Matthews, luit. Rodgers, luit. Christal en Dr. Edington, gewezene officieren van de Pichincha.

OVERLEED—Op den morgen van Maandag den 16den dezer, Vrouwe de Weduwe van Zyne Excellentie Mr. P. B van Starckenborgh, voormaals Gouverneur van dit eiland.

Yesterday evening, after we had completed our arrangements for putting this number to press, we received, by the schooner James, Debrot, 24 days from New York, files of papers to the 24th ult. which contain extracts from London journals to the 22d of April. The intelligence thus conveyed is not so late as that received last week by way of St. Thomas, from the theatre of war, but it confirms the previous accounts of hostilities having actually commenced. We hasten to lay the following extracts before our Readers.

Late from Europe.—It is asserted that the French government, on the principle that France is not what may be properly called at war with Spain, will not issue letters of marque, or permit any naval armament of privateers. It said also, that orders have been issued to French vessels of war not to take any but Spanish armed vessels, and to let merchant ships pass.—It is added, that the French government has made this arrangement known to the different cabinets of Europe, demanding in its turn, that they will not allow of the fitting of Spanish privateers in their ports, nor the sale of such prizes as these corsairs may take.

The Madrid Gazette of the 18th March, says: "In consequence of the numerous and repeated applications for commissions for arming privateers, the public is again informed, that government will issue them in abundance immediately on the commencement of hostilities, in order that the friends of constitutional Spain may have an opportunity of avenging her enemies. These commissions will be also transmitted to the remotest quarters of the globe, to be distributed by the proper authorities, under the usual formalities and regulations."

The king of Spain and royal family arrived at Andujar on the 1st of April. They were received by the inhabitants with cries of 'long live the constitution, with constitutional king' The houses in the street where their majesties alighted were decorated with flowers and drapery. In the evening there was a general illumination.

If the accounts which have reached us through the Paris journals are to be believed, it would seem that the French army will meet with no opposition in its march to Madrid. In every town they have yet entered in Spain, they have been hailed with joy by the inhabitants, as the liberating army, and the constitutional troops have either fled or deserted and joined the royal standard.

Orders had been sent down to Portsmouth on the 14th April, for all ships in commission, to carry their full war compliment of guns, according to their rating.

A telegraphic dispatch was received at Calais on the 18th of April, announcing that the advanced guards of the French army had entered Vittoria and Bilboa, without difficulty.

LONDON, April 21.

The French frigate La Guerriere has been taken almost in sight of Brest, by two armed vessels bearing Spanish colours, one of which was a brig carrying 15 or 20 guns. The frigate was peppered in high style.—This may be relied on.

All the letters from Bordeaux and Havre express the greatest alarm with respect to the vessels which they expect from day to day. A letter from Bayonne, of the 12th inst. announces the capture by a Spanish corsair of a ship laden with grain, which was carried into San Sebastian. A Spanish ship of war is placed below the river.

LIVERPOOL, April 23.

It is difficult to form any opinion as to the probable issue of the war. If ably conducted, the French army ought to reach Madrid soon, and with little opposition, but as yet they proceed slowly. There was a report that 100,000 Russian troops were on the march to join France, but as yet this wants confirmation.

PARIS, April 20.

Telegraphic Despatch.—The port and citadel of Guetaria have been taken by our troops. Two hundred men, among whom were two colonels and ten other officers, have been taken, together with five pieces of cannon, and provisions.

It is said that the enemy have abandoned Burgos since the 14th. Every where the French army meets with the best reception.

The ship Douglass, Brown, from this port, arrived at New York on the 21st ultimo.

PASSENGERS SAILED

In the Sara Maria.—Lieut Esser, of the 27th batt. Jagers—capt. Matthews, lieut. Rodgers, lieut. Christal, and Dr. Edington, late officers of the Pichincha.